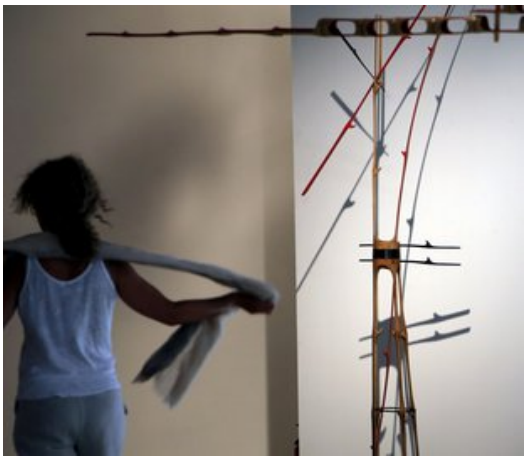
Els artistes també estiuegen

La Costa Brava intensifica la programació artística a l'agost
Cadaqués i Torroella concentren algunes de les millors exposicions

Una de les escultures de Moisès Villèlia que es poden veure a Can Mario de Palafrugell. Foto: MANLE LLADÓ.

Des que estar morè va deixar de ser un estigma de treball i es va convertir en el seu contrari, un atribut de gent ociosa, l'activitat cultural va començar també a desplaçar-se, tan bon punt arribava l'estiu, a les colònies de vacances, seguint els senyorets de Pedralbes i els directors de les fàbriques. La tendència de les galeries a la mudança, en lloc d'apagar-se, no va fer sinó créixer fins al deliri amb la massificació del turisme de sol i platja a partir dels anys setanta, en què va quedar instituïda la imatge de la Costa Brava com la gran sala d'exposicions de l'estiu. El costum encara perdura, però el pas del temps ha anat fent la seva pròpia selecció: queden moltes menys galeries, i la majoria han desistit d'aquell format tan poc engrescador de la "col·lectiva d'estiu", que les equiparava a les botigues de souvenirs.

Avui, les exposicions de la Costa Brava, concentrades principalment a l'Alt i el Baix Empordà, permeten fer recorreguts escollits i estimulants, que abracen des de l'escultura i la pintura a la instal·lació i la fotografia, que envegen fins i tot els galeristes de Barcelona, sumits en el tedi del tancament forçós de l'agost. Un dels espais d'art més respectats pel rigor de la programació que proposa, tot i limitar l'activitat de cara al públic als mesos d'estiu, és sense cap dubte el que ha creat el marxant Michael Dunev [http://www.dunev.com/] en un antic casal de Torroella de Montgrí. Aquesta temporada s'hi han vist obres de Joaquim Chancho, Sergi Aguilar i, actualment, de Xavier Grau. Sempre són propostes exquisides, molt meditades i d'artistes de referència de l'avantguarda catalana que rarament tenen presència a cap altre espai d'art gironí, ni tan sols a l'hivern. És un cas semblant al de la galeria Horizon [http://www.galeria-horizon.com/] de Colera, un satèl·lit cosmopolita que gestionen des de 1992 als confins del cap de Creus la galerista belga Silvy Wittevrongel i l'artista nord-americà Ralph Bernabei. Aquest cap de setmana han inaugurat l'última exposició de la temporada (fins al 21 de setembre) i, com ja és habitual, amb una col·lectiva de tesi al voltant d'un concepte, en aquesta ocasió Walls & Bridges, "murs i ponts".

Un altre espai de referència en la creació contemporània, la Nau Côclea [http://www.naucoclea.com/] de Camallera, tanca avui l'exposició Exuvia, d'objectes de l'art d'acció, després de presentar Accions en repòs de Pere Noguera. El Castell de Benedormiens de Castell-Platja d'Aro aquest estiu aposta per l'Art cinètic i constructivista gràcies a la mediació del marxant Richard Vanderaa [http://richardvanderaa.blogspot.com.es/], amb obres de Joan Puig Manera, Alberto Fabra i Josep Navarro Vives.

Però si hi ha algun lloc que encarna com cap altre el mite culte i entramuntanat dels mesos estivals és Cadaqués. Tot i que queden amb prou feines mitja dotzena de les més de quaranta galeries que ha arribat a tenir el municipi atretes pel hippisme glamurós de Dalí, continua sent una cita obligada de l'estiu, ni que sigui per visitar lagaleria Cadaqués [http://www.galeriacadaques.com/] d'Huc Malla, hereva de la que va fundar el 1973 l'enyorat Lanfranco Bombelli i on aquest any celebren l'estreta complicitat que va unir-los amb Richard Hamilton, pioner de l'art pop més autèntic i càustic, coincidint amb la gran retrospectiva que el Reina Sofia de Madrid dedica a l'artista anglès. Sense moure'ns gaire de l'extrem més rocós de l'Alt Empordà, el Museu de l'Aquarel·la

de Llançà [http://www.mda.cat/es/home] ofereix un pretext afegit per conèixer la col·lecció permanent gràcies a l'exposició temporal La porta d'entrada al Cap de Creus, que fins al 28 de setembre aplega una trentena d'obres de pintors que es van inspirar en el paisatge de Llançà i els seus entorns entre 1888 i 1970.

Hi ha museus, però, que pel fet d'estar actius tot l'any poden passar desapercebuts per les vacances. Gravíssim error. Ningú no hauria de desaprofitar l'ocasió de visitar el Museu de Fotografia Contemporània de la Fundació Vila-Casas [http://www.fundaciovilacasas.com/ca/museus-i-spais-d-art/museu-palau-solterra-torroella-de-montgri/_m:5/] al Palau Solterra de Torroella de Montgrí, una col·lecció única a l'Estat espanyol amb obres excepcionals que van des de Centelles, Miserachs i Català-Roca, a Perejaume, Mapplethorpe, Fontcuberta o García-Alix. Només cal travessar el carrer per descobrir un altre oasi encomiable: la Fundació Mascort [http://fundaciomascort.com/]. Privada i generosa (l'entrada a la seu familiar de la Casa Galibern és gratuïta), proposa una nova lectura de l'extensíssima col·lecció de ceràmica de Ramon Mascort, aquest cop (fins al 12 d'octubre) a l'entorn de les rajoles decoratives i els socarrats.

Una de les millors exposicions de l'any, de tota manera, s'ha d'anar a buscar a Can Mario de Palafrugell [http://www.fundaciovilacasas.com/ca/museus-i-spais-d-art/museu-can-mario-palafrugell/_m:4/], la seu del Museu d'Escultura també de la Fundació Vila Casas, on s'exhibeix una selecció de les últimes peces de Moisès Villèlia: uns mòbils de canya i bambú d'una poètica fascinant.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/769379-els-artistes-tambe-estiuegen.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss